

Κώστας Προυσής - ο πρωτοπόρος της σύγχρονης πνευματικής ζωής της Κύπρου - ο ερημίτης του πνεύματος

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ του Κώστα Προυσή δημιουργεί στον λογοτεχνικό χώρο της Κύπρου ένα κενό δυσαναπλήρωτο. Ο Προυσής δεν ήταν μόνο ο πρωτοπόρος, αυτός που σε μια άγωνα και δύσκολη περίοδο μαζί με τον Αντώνη Ιντιάνο και μερικούς άλλους, οργάνωσε την υποδομή της νεώτερης πνευματικής ζωής της Κύπρου. Ήταν ο εμπνευσμένος καθοδηγητής, ο αγνός ιδεολόγος που πίστευε σε μια νέα Κυπριακή λογοτεχνική αναγέννηση που ήθελε ειλικρινά να ανυψώσει το πνευματικό επίπεδο του λαού, και να διαμορφώσει ένα νέο κώδικα ηθικών και αισθητικών αξιών στο Νησί.

Γεννημένος στην Αγκαστίνα το 1911, τελείωσε το 1928 το Παγκύπριο Γυμνάσιο και το

1933 αποφοίτησε από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αργότερα πήγε στην Αμερική και παρακολούθησε ανώτερες σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου, όπου με την εργασία του «οι δευτερεύοντες χαρακτήρες της Αρχαίας Τραγωδίας» απέκτησε τον τίτλο του διδάκτορα της Φιλοσοφίας.

Είχα την εξαιρετική τύχη να είμαι συμμαθητής και στενός φίλος του από το 1926 στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και αργότερα συμφοιτητής του στο Πανεπιστήμιο. Έτσι, χάρη στο στενό δεσμό αδελφικής φιλίας που μας συνέδεε είχα την ευκαιρία να εκτιμήσω όχι μόνο την πνευματικότητα αλλά τον αδαμάντινο χαρακτήρα, τα εξαιρετικό ήθος

του ανδρός, την αφοσίωση του στο καθήκον, την επιμέλεια και την εργατικότητα του και προπάντων την αφιλοκέρδεια την μετριοφροσύνη και την αυτοθυσία του.

Ενθυμούμαι, από μικρός, είχε ασθενική υγεία. Ο οργανισμός του ήταν ευπαθής και ευπρόσβλητος. Παρ' όλα αυτά εργαζόταν κάθε μέρα εξαντλητικά, ξε-

νυκτούσε τα βράδια επάνω στα βιβλία, και δεν παρασυρόταν ποτέ από τις μικρές ή τις μεγάλες καθημερινές απολαύσεις. Ήταν πραγματικά ένας ερημίτης του πνεύματος.

Πρωτοετής φοιτητής είχε τόσες φιλολογικές γνώσεις, όσες δεν είχε κανένας από τους συμφοιτητές μας. Ενθυμούμαι κάποτε που είχε το θάρρος να διορθώσει τον καθηγητή της ιστορίας μας, και έκανε όλους να τον θαυμάσουν.

Παράλληλα με τους αρχαίους κλασσικούς μελετούσε τους σύγχρονους. Ήταν βαθύς γνώστης της προσωπικότητας και της αρχαίας γενικά φιλοσοφίας και θαύμαζε ιδιαίτερα τον Πλάτωνα. Από τους νεώτερους είχε λατρεία στον Παλαμά και ξεχώ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 15

4.2, 21/12